

עושין פסין פרק שני עירובין

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

בכורות - האונים תשובות הממחרות להבטל: **שמונה** - קשרות פתוח לנודך בעליהן שאין נבעלות לאחריהן אגודות לשון אגודה ל"א שמוניות פתחין כשרואה דס אומרת לבעלה ויפרוש הימנה: **פדחים** - דברי סופרים: **גס ישינס** - דברי תורה: **דודי לפני** - ושמרתי כל אלה לך לשמך: **פעמים פעמים נינסס** - שחלה זו חדשה וזו ישנה: **דברי סופרים** - חדשים שנחמדו בכל דור ודור לגזור גדר וסיוג: **ויסר סמסס** - לעיל מינה כתיב דברי חכמים כדרכות אלו דברי תורה שנמסרו למשה על פה שנחלקו בהן חכמי ישראל לאחר שנחמטו תורה אור הלכ וטקו כדכתיב בספיה דקרא

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

רבינו הנגאל

חדשים גם ישנים דור' צנתי לך הן דברי תורה דברי סופרים - בני הוהר עשות ספרים: פ"ה הוהר דברי ספרים [יורה] ס"ה - שרבי ל"ה שמונה כ"ד ה"ה חרוב בעצמך שעברת על דברי בית הלל וכל המלכות על דברי ספרים: נידון בצואה רוחת: ת"ד מעשה ב"ה עקיבא שהיה הנוש בבית הארמים ולא מצא מים ליטול ידיו ואמר מה אעשה העובר על דברי חכמים חייב מיתה אמר מוטב לי שאמרת מיתה עצמי ואל אעבור על דעת חבירי כ"ו. בשעה שתקן שלשה עירובין גזר מוטב על הרים כדמפרש בתחלת שבת. יצתה בת קול ואמרה לו בני אם תבן לבך ישמח לבני גם אני [ואמר] ובהם בני שח' לבי ואשיבה תודתי דבר. נשכימה לפרטים אלו [בת] כנסיות וקשרים. נראה אם פרחת הגפן אלו בעלי סקרי. פתח הסמדר אלו בעלי משנה הגזו הרמונים אלו בעלי התלמוד. על כל דבר ודבר של תורה אמר ג' אלפים משל ועל כל דבר דבר של סופרים אמר ג' אלפים * מעמים * שגמרו יהיה שירי חמשה וא"ל. קוצותיו תחלילים שחורות כעורב כפי אתה מצא ת"י תלים של הלכות בני

הארמים ולא מצא מים ליטול ידיו ואמר מה אעשה העובר על דברי חכמים חייב מיתה אמר מוטב לי שאמרת מיתה עצמי ואל אעבור על דעת חבירי כ"ו. בשעה שתקן שלשה עירובין גזר מוטב על הרים כדמפרש בתחלת שבת. יצתה בת קול ואמרה לו בני אם תבן לבך ישמח לבני גם אני [ואמר] ובהם בני שח' לבי ואשיבה תודתי דבר. נשכימה לפרטים אלו [בת] כנסיות וקשרים. נראה אם פרחת הגפן אלו בעלי סקרי. פתח הסמדר אלו בעלי משנה הגזו הרמונים אלו בעלי התלמוד. על כל דבר ודבר של תורה אמר ג' אלפים משל ועל כל דבר דבר של סופרים אמר ג' אלפים * מעמים * שגמרו יהיה שירי חמשה וא"ל. קוצותיו תחלילים שחורות כעורב כפי אתה מצא ת"י תלים של הלכות בני

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

מפני

מה לא נכתבו - [ה] * וגם בהלכה למשה מסיני * לא נכתו כדי שלא ישחמנו: חמות מיתה עלמי. אף על גב דכפ' קמח (ד' ז"י) אמר ארבעה דברים פטורין במחנה רחולת ידים וכל שכן במקום סכנה מחמיר על עלמנו ה"ה:

בשעה

שתיקן שלמה עירובין ונטילה ידים - אף על גב דתיקן נמי שניות כדלמד בפרק שני דיבמות (ד' ע"א) ה"ה ללא חשיב הכא משום דלאו צבת אחת תיקן ולאחר בת קול תיקן ומדכתיב איזן וחקר תיקן משלים הרבה משמע נמי שהרבה תקנות עשה: אך

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

הפבורות והדוד (ה) אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרוע תאנים המצבות אלו צדיקים גמורים תאנים הרעות אלו רשעים גמורים ושמא תאמר אבד סברם ובמל סיכויים ת"ל ה'הודאים נתנו ריח' אלו ואלו עתידין שיתנו ריח' **דרש רבא** מאי דכתיב ה'הודאים נתנו ריח' אלו בחורי ישראל שלא טעמו מעם חמא ועל פתחיו כל מגדים אלו בנות ישראל שמגדות פתחיהן לבעליהן * ל"א שאוגדות פתחיהן לבעליהן * חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבוננו של עולם הרבה גזירות גזרתיו על עצמי יותר ממה שגזרת על וקיימתים * א"ל רב חסדא להווא מדרבנן דהוה קא מסדר אנדחא קמיה מי שמיע לך א"ל * וכי תורה פעמים פעמים ניתנה אלא הללו מדברי תורה והללו מדברי סופרים. **דרש רבא** מאי דכתיב * ויותר * מהמה בני הוהר, עשות ספרים הרבה וגו' בני הוהר דברי סופרים * יתב מדברי תורה שדברי תורה יש בהן עשה ולא תעשה ודברי סופרים * כל העובר על דברי סופרים חייב מיתה, שמא תאמר אם יש בהן ממש מפני מה לא נכתבו, אמר קרא עשות ספרים הרבה אין קץ, ולהנה הרבה יגיעת בשר * א"ל פפא בריה דרב אחא בר אבא משמיה דרב אחא בר עולא מלמד שכל המלעיג על דברי חכמים נידון בצואה רוחת מתקוף לה רבא מי כתיב לעג להג כתיב אלא כל ההוגה בהן טועם טעם בשר. תנו רבנן מעשה ברע שהיה הבוש

בבית האסורין והיה ר' היושע הגרסי משרתו, בכל יום ויום היו מכניסין לו מים במדה, יום אחד מצאו שומר בית האסורין, אמר לו: היום מייפק מרובין, שמא לחתור בית האסורין אתה צריך, שפך חציו ונתן לו חציו, כשבא אצל ר"ע אמר לו: היושע, אין אתה יודע שוקן אני וחיי תלויין בחייך, סח לו כל אותו המאודע, אמר לו: תן לי מים שאמול יד, אמר לו: לשלשות אין מניעין, ליטול ידך מניעין? אמר לו: מה אעשה שהיביים עליהן מיתה * מוטב * צמח מיתה עצמי ולא אעבור על דעת חבירי, אמרו - לא טעם כלום עד שהביא לו מים ונטל ידיו, כששמעו חכמים בדבר אמרו: מה בוקנותו כך בילדותו על אחת כמה וכמה, ומה בבית האסורין כך, שלא בבית האסורין על אחת כמה וכמה. * אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה * עירובין ונטילה ידים יצתה בת קול: ואמרה * בני אם תבן לבך ישמח לבני גם אני * ואמר * תבן בני ושמח לבני * ויאשיבה תודתי דבר * **דרש רבא** מאי דכתיב * לכה דודי נצא השדה * אמר רב יהודה * נצא הרמונים שם אתן את דודי לך * לכה דודי נצא השדה * אמר רב יהודה * נצא הרמונים שם אתן את דודי לך * ויעריות ושבועת שוא ושבועת שקר, נצא השדה - בא ואראך תלמידי חכמים שעוסקין בתורה מתוך הדחק נליגה בכפרים אל תקרי בכפרים בא ואראך אותם שהשפעת להן טובה והן כפרו כך * נשכימה לברמים * אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות נראה אם פרחת הגפן אלו בעלי מקרא פסח הסמדר * אלו בעלי משנה הנצו הרמונים אלו בעלי משל ועל כל דבר דבר של סופרים אמר ג' אלפים * מעמים * שגמרו יהיה שירי חמשה וא"ל. קוצותיו תחלילים שחורות כעורב כפי אתה מצא ת"י תלים של הלכות בני

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

מפני

מה לא נכתבו - [ה] * וגם בהלכה למשה מסיני * לא נכתו כדי שלא ישחמנו: חמות מיתה עלמי. אף על גב דכפ' קמח (ד' ז"י) אמר ארבעה דברים פטורין במחנה רחולת ידים וכל שכן במקום סכנה מחמיר על עלמנו ה"ה:

בשעה

שתיקן שלמה עירובין ונטילה ידים - אף על גב דתיקן נמי שניות כדלמד בפרק שני דיבמות (ד' ע"א) ה"ה ללא חשיב הכא משום דלאו צבת אחת תיקן ולאחר בת קול תיקן ומדכתיב איזן וחקר תיקן משלים הרבה משמע נמי שהרבה תקנות עשה: אך

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

הפבורות והדוד (ה) אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרוע תאנים המצבות אלו צדיקים גמורים תאנים הרעות אלו רשעים גמורים ושמא תאמר אבד סברם ובמל סיכויים ת"ל ה'הודאים נתנו ריח' אלו ואלו עתידין שיתנו ריח' **דרש רבא** מאי דכתיב ה'הודאים נתנו ריח' אלו בחורי ישראל שלא טעמו מעם חמא ועל פתחיו כל מגדים אלו בנות ישראל שמגדות פתחיהן לבעליהן * ל"א שאוגדות פתחיהן לבעליהן * חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבוננו של עולם הרבה גזירות גזרתיו על עצמי יותר ממה שגזרת על וקיימתים * א"ל רב חסדא להווא מדרבנן דהוה קא מסדר אנדחא קמיה מי שמיע לך א"ל * וכי תורה פעמים פעמים ניתנה אלא הללו מדברי תורה והללו מדברי סופרים. **דרש רבא** מאי דכתיב * ויותר * מהמה בני הוהר, עשות ספרים הרבה וגו' בני הוהר דברי סופרים * יתב מדברי תורה שדברי תורה יש בהן עשה ולא תעשה ודברי סופרים * כל העובר על דברי סופרים חייב מיתה, שמא תאמר אם יש בהן ממש מפני מה לא נכתבו, אמר קרא עשות ספרים הרבה אין קץ, ולהנה הרבה יגיעת בשר * א"ל פפא בריה דרב אחא בר אבא משמיה דרב אחא בר עולא מלמד שכל המלעיג על דברי חכמים נידון בצואה רוחת מתקוף לה רבא מי כתיב לעג להג כתיב אלא כל ההוגה בהן טועם טעם בשר. תנו רבנן מעשה ברע שהיה הבוש

בבית האסורין והיה ר' היושע הגרסי משרתו, בכל יום ויום היו מכניסין לו מים במדה, יום אחד מצאו שומר בית האסורין, אמר לו: היום מייפק מרובין, שמא לחתור בית האסורין אתה צריך, שפך חציו ונתן לו חציו, כשבא אצל ר"ע אמר לו: היושע, אין אתה יודע שוקן אני וחיי תלויין בחייך, סח לו כל אותו המאודע, אמר לו: תן לי מים שאמול יד, אמר לו: לשלשות אין מניעין, ליטול ידך מניעין? אמר לו: מה אעשה שהיביים עליהן מיתה * מוטב * צמח מיתה עצמי ולא אעבור על דעת חבירי, אמרו - לא טעם כלום עד שהביא לו מים ונטל ידיו, כששמעו חכמים בדבר אמרו: מה בוקנותו כך בילדותו על אחת כמה וכמה, ומה בבית האסורין כך, שלא בבית האסורין על אחת כמה וכמה. * אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה * עירובין ונטילה ידים יצתה בת קול: ואמרה * בני אם תבן לבך ישמח לבני גם אני * ואמר * תבן בני ושמח לבני * ויאשיבה תודתי דבר * **דרש רבא** מאי דכתיב * לכה דודי נצא השדה * אמר רב יהודה * נצא הרמונים שם אתן את דודי לך * לכה דודי נצא השדה * אמר רב יהודה * נצא הרמונים שם אתן את דודי לך * ויעריות ושבועת שוא ושבועת שקר, נצא השדה - בא ואראך תלמידי חכמים שעוסקין בתורה מתוך הדחק נליגה בכפרים אל תקרי בכפרים בא ואראך אותם שהשפעת להן טובה והן כפרו כך * נשכימה לברמים * אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות נראה אם פרחת הגפן אלו בעלי מקרא פסח הסמדר * אלו בעלי משנה הנצו הרמונים אלו בעלי משל ועל כל דבר דבר של סופרים אמר ג' אלפים * מעמים * שגמרו יהיה שירי חמשה וא"ל. קוצותיו תחלילים שחורות כעורב כפי אתה מצא ת"י תלים של הלכות בני

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

מפני

מה לא נכתבו - [ה] * וגם בהלכה למשה מסיני * לא נכתו כדי שלא ישחמנו: חמות מיתה עלמי. אף על גב דכפ' קמח (ד' ז"י) אמר ארבעה דברים פטורין במחנה רחולת ידים וכל שכן במקום סכנה מחמיר על עלמנו ה"ה:

בשעה

שתיקן שלמה עירובין ונטילה ידים - אף על גב דתיקן נמי שניות כדלמד בפרק שני דיבמות (ד' ע"א) ה"ה ללא חשיב הכא משום דלאו צבת אחת תיקן ולאחר בת קול תיקן ומדכתיב איזן וחקר תיקן משלים הרבה משמע נמי שהרבה תקנות עשה: אך

הוא א מיי' פ"א מכל' עירובין כ"ג כ סג ע"ן ה' י"ב ב מיי' פ"ג מהלכות ת"ת כ"ג יב ע"ש י"ד ס"י רמז ע"ף כ"א :

ע"י ש"ס חות יאיר ס"י קצ"ב כותב ח"ס ב"ה

[מליון ק"א]

* א"ל ס"י י"ב

מכ"ס ד'

הנהגות הבית

(ה) רש"י ד"ה

הסוד בני

בלאג ועודי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ס מפ"י. ל"א

נחמו כדי שלא ישחמנו.

ע"י תשובת ח"י ס"י כ"ג:

דעות מהר"ב

רנשב"ר

[ה] תוס' ד"ס מפ"י

וכו' וגם ככלית ל"א

נחמו כדי שלא ישחמנו.

ע"י תשובת ד"ף ע"ז

ע"י תוס' ד"ס הלכה

ובש"ס ח"י סימן ק"ג

וכס"ס חות יאיר ס"י

פ"י כ"ג:

יבמות כ"ה

ס"א לקיפה

ש"ס